

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6C/155/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214205486
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8214205486.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v sporovej veci žalobcov: 1. L. K., nar. XX.X.XXXX, I. XXXX/X, XXX XX H. - S. W., 2. L. T., nar. X.X.XXXX, R. XXXX/XX, XXX XX H. - S. W.Y., 3. Z. G., nar. X.X.XXXX, T. Č. Z. XX, XXX XX F., 4. Y. G., nar. XX.X.XXXX, X. XXXX/XX, XXX XX H. - S. W., zastúpených: JUDr. Vierošlava Vočková, advokát s.r.o., Slovenská 69, 080 01 Prešov, IČO: 47 250 631, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Vierošlava Bednárová, proti žalovanému: BARDEJOVSKÉ KÚPELE, a.s., 086 31 Bardejovské Kúpele, IČO: 36 168 301, zastúpenému: JUDr. Ján Jurč, advokát, Partizánska 5, 085 01 Bardejov, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a o určenie do dedičstva takto

rozhodol:

Žalobu v celom rozsahu zamietá.

Žalovanému voči žalobcom v 1. až 4. rade nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenu súdu dňa 25.7.2014 proti žalovanému domáhali určenia, že žalobkyňa v 1. rade je v 1-ici podielovou spoluvlastníčkou parcely C KN č. XXXX/X o výmere 1 277 m², zastavaná plocha zakreslená na geometrickom pláne vyhotovenom vyhotoviteľom Z. H. K. H. č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 19.2.2008, vytvorená z parcely C KN č. XXXX/X zastavaná plocha o výmere 9 036 m², vedenej na LV č. X, kat. úz. H., a ďalej že N. G., nar. X.X.XXXX, zomrelý dňa XX.XX.XXXX bol ku dňu svojej smrti podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti C KN č. XXXX/X, predtým parcela č. XXXX/XX v 1/6 a táto patrí do dedičského konania po ňom, že nebohy N. G., nar. XX.X.XXXX, zomrelý dňa XX.X.XXXX bol ku dňu svojej smrti podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti CKN XXXX/X, predtým parcela č. XXXX/XX v 1/6 a táto patrí do dedičského konania po ňom, ako aj že nebohy Y. G., nar. XX.X.XXXX, zomrelý dňa 7.2.2012 bol ku dňu svojej smrti podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti CKN XXXX/X, predtým parcela č. XXXX/XX v 1/6 a táto patrí do dedičského konania po ňom. Zároveň sa žalobcovia domáhali voči žalovanému aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnili tým, že parcela C KN č. XXXX/X o výmere 9 036 m² bola vytvorená z pozemnoknižných parciel mpč. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX Z. XXX/XX vedených v poz. kn. zápisniciach č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX. Poukazovali pritom na rozhodnutie Okresného národného výboru H. zo dňa 6.5.1968, číslo XXXX/XX-XXX, ktorým rozhodnutím mali byť predmetné pozemky vyvlastnené a geometrickým plánom č. XXX-XXX-XX z 9.10.1967 zlúčené do parcely č. XXXX/XX, vedenej najskôr na LV č. XXXX a následne na LV č. X ako parcela č. CKN XXXX/X, kat. územie H., predtým kat. úz. S. W.. Tvrdili, že k vyvlastneniu pôvodnej parcely malo dôjsť bez toho, aby bol N. C., zomrelom X.X.XXXX, t.j. pôvodnému pozemnoknižnému vlastníkovi, určený vo vyvlastňovacom konaní opatrovník. Toto rozhodnutie mu nebolo doručené a nebolo doručené ani jeho právnym nástupcom, t.j. žalovaným, resp. ich právnym predchodcom, ktorí sú označení v rozhodnutí Štátneho notárstva Bardejov sp. zn. D 147/76 z 23.3.1976. Preto toto rozhodnutie, ktorým

mal tento pozemok nadobudnúť Československý štát v prospech žiadateľa - Československé štátne kúpele Bardejovské kúpele nenadobudlo nikdy právoplatnosť ani vykonateľnosť. Tento názor opierali o tvrdenie, že v dokumentácii katastra sa predmetné vyvlastňovacie rozhodnutie nenachádza a ani v pozemkovej knihe nie je zapísaný žiaden iný záznam, okrem dedičských rozhodnutí vo veciach sp. zn. D 147/76 a D 188/1990. Tvrдили tiež, že žalobcovia ani ich právni predchodcovia za pôvodnú parcelu mpč. XXX/XX neobdržali žiaden náhradný pozemok, ktorý mali podľa tohto rozhodnutia ako náhradu dostať do vlastníctva.

3. Žalovanému bola žaloba doručená 10.9.2014. Vo svojom vyjadrení z 19.9.2014 v podstatnom tvrdil, že parcela mpč. XXX/XX vedená v zápisnici č. XXX pre k. ú. S. W. prešla vyvlastnením podľa rozhodnutia č. XXXX/XX zo 6.5.1968 na štát za náhradu v náhradnom pozemku po uplatnení žiadosti na príslušnom orgáne štátnej správy. Poukázal na to, že na riešenie týchto prípadov bol prijatý zákon č. 87/1991 Z. z. o mimosúdnych rehabilitáciách v znení neskorších zmien a doplnkov s tým, že pokiaľ oprávnené osoby neuplatnia svoj nárok včas, nárok plynúci na základe tohto zákona žalobcom, resp. ich právnym predchodcom zanikol a preto žiadal žalobu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania.

4. V priebehu konania žalobcovia v podstatnom nad rámec tvrdení uvedených vo svojej žalobe uvádzali, že všetci vlastníci vyvlastňovaných pozemkov určených pre výstavbu skleníka boli poškodení na svojich vlastníckych právach. Doplnili, že nezákonnosť tohto rozhodnutia ONV H. č. XXXX/XX to 6.5.1968 preukázal Pozemkový úrad v H. rozhodnutím sp. zn. XXX/XXXX z 15.6.1992 v konaní o nároku I. N. zo zabratia pozemku mpč. XXX/XX, záp. č. XXX, k.ú. S. W. pre účely výstavby skleníka pre H. Y.. Na podporu dôvodnosti svojho návrhu poukazovali na rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 15Co/24/2012 z 24.7.2012 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/1/1999 z 10.11.1999 tvrdiac, že sa oni, ani ich právni predchodcovia nikdy nevzdali vlastníctva predmetného pozemku a tento ani nebol relevantným spôsobom vyvlastnený, ale bol zabratý bez právneho dôvodu a bez náhrady, čo je jedným z reštitučných titulov umožňujúcim oprávneným osobám domáhať sa vydania veci podľa § 6 ods. 1 písm. n) a p) zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov. Neuplatnením tohto nároku však oprávnené osoby neprestali byť podielovými spoluvlastníkmi spornej nehnuteľnosti. Rovnako tvrdili, že vlastníci nemali povinnosť pozemok užívať a pokiaľ do r. 2008 nemali dôvod domnievať sa, že stratili vlastníctvo k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania, potom nemali ani dôvod rušiť žalovaného, resp. jeho právnych predchodcov v užívaní parcely. V podaní doručenom 21.11.2016 dopĺňali, že k zabratiu ornej pôdy pre výstavbu skleníka na predmetných nehnuteľnostiach nebolo vydané právoplatné rozhodnutie ONV H. podľa § 490 Občianskeho zákonníka. Poukazovali na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 249/2011 a II. ÚS 231/09, ktoré aj po uplynutí lehôt určených reštitučnými predpismi pripúšťajú možnosť domáhať sa ochrany vlastníckeho práva podľa všeobecných predpisov Občianskeho zákonníka formou žaloby o určenie vlastníckeho práva, pretože reštitučné predpisy neboli vydané pre ten účel, aby spôsobili zánik vlastníckeho práva oprávnených osôb, ale aby im uľahčili obnovenie tohto vlastníckeho práva. Ak došlo k zabratiu majetku štátom bez právneho dôvodu, osoba nestratila svoj vlastnícky vzťah k tomuto majetku a nič nebráni tomu, aby sa svojho nároku, resp. finančnej náhrady domáhala žalobou opierajúcou sa o všeobecné predpisy občianskeho práva (III. ÚS 178/06). Teda v situácii, keď povinnej osobe nesvedčí žiaden právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ostalo naďalej zachované vlastníctvo toho subjektu, ktorý bol jej posledným vlastníkom pred dňom zápisu vlastníckeho práva štátu, hoci zápis v evidencii nehnuteľností tomu nezodpovedá. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení videli v skutočnosti, že nie sú zapísaní v katastri nehnuteľností ako vlastníci. Tvrдили, že v žalobe špecifikované nehnuteľnosti boli žalobcom ako ich skutočným vlastníkom proti ich vôli dlhodobo zadržované a okupované bez právneho dôvodu inou osobou. V minulosti neexistovala žiadna dohoda o zriadení práva užívania k predmetným pozemkom, ktoré boli vo vlastníctve právnych predchodcov žalobcov. Dôvodnosť svojho nároku opierali aj o rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 22Cdo/2163/2000. V podaniach z 9.5.2017 a 24.8.2017 opakovane žalobkyňa v 1. rade uvádzala, že ich vlastnícke právo „nebolo narušené“, parcelu „neužívala, avšak vedela kde sa nachádza“ a „užívanie pozemku je neoprávnené a nezákonné, keďže z jej strany, ako aj zo strany jej otca nedošlo nikdy k právnemu úkonu, ktorým by sa k vlastníckeho práva vzdali“. Tvrдили, že doloženým rozhodnutím Pozemkového úradu č. 110/92 z 15.6.1992 bolo podľa zákona č. 229/1991 Zb. samotným štátom preukázané, že dotknuté pozemky štát zabral nezákonne a bez právneho dôvodu. V podaní z 10.1.2018 mali za to, že pre rozhodnutie o nároku žalovaného na náhradu trov konania existujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 Civilného sporového

poriadku, keď poukazovali na neodôvodnenú požiadavku žalovaného na pripojenie spisov sp. zn. 10C/71396 a 4C/407/99, ktoré sa veci netýkali a pre ktorú došlo k opakovaným odročeniam nariadeného pojednávania a nehospodárnemu konaniu ako celku. Po zrušení prvého vo veci vydaného rozsudku č.k. 6C/155/2014-203 z 13.9.2017 uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 21Co/168/2017-256 z 25.9.2018 vo vzťahu k vytýkaným vadám dopĺňali, že účastníci dedičského konania vedeného pod sp. zn. D 147/76 sa pred konajúcim notárom chybné vyjadrili k vyvlastneniu parcely za finančnú náhradu 180,- Kčs, keď vychádzali z iného rozhodnutia o vyvlastnení vydaného Mestským národným výborom H. sp. č. X.XXX./ z 1.12.1974 doručenému i vtedajšiemu Štátnemu notárstvu H.. Označená suma je podľa ich názoru neverifikovateľná. Podľa nich teda išlo o chybu konajúceho štátneho notára, zodpovednosť za ktorú nemôžu znášať žalobcovia. Mali za to, že neoprávnený zásah štátu nemohli napadnúť postupom podľa reštitučného zákona č. 229/91 Zb. ak im vlastníctvo administratívne svedčilo. Opakovane zastávali názor, že nemožno pripustiť, aby zákonodarca uplynutím lehôt na uplatnenie nároku zamýšľal legalizovať prevzatie vecí štátom bez právneho dôvodu v tzv. rozhodnom období. Dovoľovali sa aplikácie rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2S/1/97 z 15.12.1997, podľa ktorého je potrebné faktickú okupáciu považovať za prevzatie nehnuteľnosti bez právneho dôvodu. Vo vzťahu k potrebe zodpovedania otázky, či po nebohých predchodcoch žalovaných v 2. až 4. rade neprichádzajú do úvahy aj ďalší dedičia tvrdili, že žalobkyňa v 2. rade ako aj žalovaný v 4. rade majú po dohode dedičov právo, aby im bol priznaný vymáhaný podiel na parcele mpč. XXX/XX geometricky zameraný ako parcela C KN č. XXXX/X, k.ú. H.. K vydržaniu tejto spornej parcely žalovaným dôjsť nemohlo, pretože nebol preukázaný právny titul svedčiaci pre vydržanie a k prevzatíu veci došlo bez relevantnej verejnej listiny. Zápis vlastníckeho práva pre žalovaného k 11.8.1994 považovali za rozporný so zákonom.

5. V priebehu konania žalovaný v podaní z 8.8.2017 poukazoval na výsledok konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 10C/713/96 týkajúceho sa vyvlastnenej parcely C KN č. XXXX/X o výmere 17 051 m², k.ú. S. W., podľa ktorého boli vyhodnotené vyvlastňovacie rozhodnutia týkajúce sa označenej parcely za v celom rozsahu platné. Preto nadobudnutie vlastníckeho práva právnym predchodcom žalovaného nemožno spochybňovať. Poukázal tiež na rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/123/2003, ZSP 4/2005, v zmysle ktorého pre akty, hoci aj nezákonné a vecne nesprávne platí prezumpcia ich správnosti, pokiaľ sa nepreukáže opak, nápravu však možno dosiahnuť iba v systéme opravných prostriedkov, ktoré právo pripúšťa a nie ich prejudicialitou vo vzťahu k akémukoľvek inému konaniu. Tvrdil, že vyvlastňovacími rozhodnutiami bolo právoplatne rozhodnuté o vlastníctve sporných nehnuteľností v prospech štátu.

6. V tomto rozsudku predchádzajúcom konaní Okresný súd Bardejov rozsudkom č. k. 6C/155/2014-203 z 13.9.2017 žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s poukazom na skutočnosť, že na prípad sa vzťahujú ustanovenia § 5 ods. 2 a 4 zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách v znení neskorších predpisov, nárok podľa ktorého si žalobcovia neuplatnili včas v zmysle lehôt stanovených označeným zákonom ako aj na skutočnosť, že sporná nehnuteľnosť bola vyvlastnená v súlade s v tom čase platnými právnymi predpismi. Tento prvoinštančný rozsudok bol zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 21Co/168/2017-256 z 25.9.2018, ktorý konštatoval nesprávne právne posúdenie veci podľa zákona č. 87/1991 Zb, keďže v danom prípade došlo k zabratiu poľnohospodárskej pôdy, na reštitúciu ktorej bol prijatý zákon č. 229/1991 Zb. V súvislosti s prípadným zmeškaním lehoty na vydanie pozemku resp. náhradného pozemku, podľa reštitučných predpisov mal za to, že predmetné vyvlastňovacie rozhodnutie nebolo zapísané v evidencii nehnuteľnosti a nehnuteľnosť bola zapísaná na LV č. X v prospech žalovaného až na základe rozhodnutia č. XXX/XX, F. XXX/XX zo dňa 11.8.1994, teda v období po uplynutí lehoty v zmysle reštitučného predpisu 229/1991 Zb. Poukázal tiež na uznesenie štátneho notárstva v H., podľa ktorého dedičstvo, medzi ktoré mala patriť aj parcela mpč. XXX/XX tvoria viaceré nehnuteľnosti poručiteľa v katastrálnom území S. W. v celkovej hodnote 1.240,- Kčs, z ktorých časť bola vyvlastnená v hodnote 180,- Kčs a ktorý obnos je v úschove Slovenskej štátnej sporiteľne v Bardejove a teda že už v rozhodnutí štátneho notárstva z 23.3.1976 bolo konštatované, že časť týchto nehnuteľností alebo zrejme niektorá z tam uvedených nehnuteľností bola vyvlastnená. V tejto súvislosti považoval za potrebné, aby sa súd prvej inštancie vypořiadal s otázkou, či z vyššie uvedeného dôvodu došlo k nadobudnutiu dedičstva po nebohom N. C., v prospech dedičov uvedených v tomto uznesení k parcele, ktorá je predmetom tohto konania. Ak sa preukáže, že predmetom dedenia boli nehnuteľnosti, ktoré nie sú predmetom dedičstva, v takomto prípade musí súd brať do úvahy, že právni predchodcovia žalobcov sa nestali vlastníkom spornej nehnuteľnosti, ale len dedičmi za nej zloženej finančnej náhrady. Pokiaľ vyvlastnenou nehnuteľnosťou v zmysle rozhodnutia štátneho notárstva bola parcela mpč. XXX/XX, čo je nutné preukázať, potom v takomto prípade

už táto parcela predmetom dedenia nebola. Z gramatického výkladu tohto uznesenia vyplýva, že predmetom dedenia sa stali len tie nehnuteľnosti, ktoré neboli predmetom vyvlastnenia. Krajský súd ďalej považoval za nutné v ďalšom konaní sa vyporiadať s otázkou okruhu účastníkov, nakoľko z obsahu spisu nevyplýva skutočnosť, či po nebohých N., N. Z. Y. G. neprichádzajú okrem žalobcov v 2/ až 4/ rade do úvahy ďalší dedičia. V prípade preukázania, že nehnuteľnosť prešla na právnych predchodcov žalobcov, uložil súdu prvej inštancie úlohu venovať svoju pozornosť otázke prípadného nadobudnutia vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti originálnym spôsobom, teda vydržaním, nakoľko nebolo spornou skutočnosťou, že táto nehnuteľnosť bola predmetom vyvlastňovacieho konania v r. 1968, no toto vyvlastňovacie rozhodnutie nebolo zapísané v evidencii nehnuteľností. Napriek tejto skutočnosti predmetné vyvlastňovacie rozhodnutie bolo zohľadnené v dedičskom konaní po nebohom N. C., a to v r. 1976. Je teda nepochybné, že obsah tejto listiny bol v tom čase známy. Považoval teda za nutné zistiť, či žalovaný reálne vykonával vlastnícke práva, resp. užíval túto nehnuteľnosť a to v akom období ako aj vyporiadať sa s otázkou, že za vyvlastnené nehnuteľnosti mali byť zložené finančné prostriedky do úschovy Slovenskej štátnej sporiteľne, čím by v danom prípade nedošlo k prevzatíu nehnuteľností štátu bez právneho dôvodu. Zároveň súdu prvej inštancie vytkol nedostatok odôvodnenia označeného rozsudku, v ktorom prakticky absentuje popis zisteného skutkového stavu, pričom úlohou okresného súdu bolo vysporiadať sa s námietkami, ktoré boli a budú v konaní pred ním vznesené stranami sporu tak, aby došlo k vydaniu preskúmateľného rozhodnutia.

7. Dodatkom č. 2 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov na rok 2020 došlo s účinnosťou k 8.1.2020 k zmene zákonného sudcu, ktorým bol vo veci vydaný tento rozsudok.

8. V priebehu celého konania súd vykonal dokazovanie na pojednávaní konanom 25.5.2016, 13.9.2016, 25.11.2016, 13.2.2017, 13.9.2017, 13.3.2019 a 11.3.2020 vypočutím žalobcov a oboznámením týchto relevantných listinných dôkazov: geometrický plán č. XXXXXXXX-XX/XXXX vyhotovený Z. H. - K., Q. Y. X, XXX XX H. z 19.2.2008, rozhodnutie Odboru výstavby Východoslovenského KNV v Košiciach č. XXX/XXXX-I. z 27.12.1968, rozhodnutie Odboru výstavby a energetiky ONV v Bardejove č. XXX/XX-XXX zo 6.5.1968, prípis Správy katastra H. č. XX/XXXX z 30.6.2008 a č. XXX/XXXX z 29.10.2008, žiadosti žalobkyne v 1. rade o vydanie nehnuteľnosti mpč. XXX/XX záp. XXX, k.ú. S. W. z 31.3.2008, 10.4.2008, 6.5.2008, 12.6.2014, žiadosť právneho predchodcu žalobcu v 4. rade o finančnú náhradu z 15.4.1996, rozhodnutie Pozemkového úradu v Bardejove č. XXX/XXXX z 15.6.1992, úradný záznam z prerokovania na Miestnom národnom výbore z 18.3.1968 (č.l. 126), odpoveď Okresného úradu v H. zo 6.5.1996 na žiadosť predchodcu žalobcu v 4. rade, dedičský spis sp. zn. D 147/76 po zomrelom N. C. a z neho opravné uznesenie z 23.7.2014, zápisnica o predbežnom vyšetrení z 5.3.1976, zápisnica o pojednávaní z 23.3.1976, uznesenie sp. zn. D 147/76 z 23.3.1976, dedičský spis sp. zn. D 188/90 po N. I., zomrelom X.X.XXXX a z neho zápisnica o predbežnom šetrení z 29.3.1990, zápisnica z 24.5.1990 a zápisnica z 21.8.1990, rozhodnutie Štátneho notárstva v Bardejove z 21.8.1990 sp. zn. D 188/90, rozhodnutie Mestského národného výboru, odbor výstavby v H. z 1.12.1974 č. D. X.XXX./., odpoveď Slovenskej sporiteľne z 20.12.2007, pozemkovoknižná vložka č. XXX, kat. územie S. W., výpis z LV č. XXXXX, kat. územie H., výpis z LV č. XXXXX, kat. územie H., geometrický plán č. XXXXXXXX-XXX/XXXX, lustrácie z registra obyvateľov, úplný LV č. X, kat. úz. H., LV č. XXXX, kat. úz. H., list Okresného úradu H., katastrálny odbor z 3.10.2019, geometrický plán č. XXX-XXX-XX na č.l. 514-519, dedičský spis sp. zn. 3D 143/2012 po N. G., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX a z neho osvedčenie o dedičstve z 18.9.2013 a osvedčenie o dedičstve D 179/95 z 19.5.1998, dedičský spis sp. zn. 3D 30/2012 po Y. G., nar. XX.X.XXXX, zomr. X.X.XXXX a z neho osvedčenie o dedičstve z 30.8.2012, dedičský spis sp. zn. 6D 23/2016 po N. G., nar. X.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX a z neho osvedčenie o dedičstve z 13.7.2016 a osvedčenie o dedičstve sp. zn. D 808/94 z 27.8.1996 ako aj ostatným obsahom spisu, pričom z vykonaných dôkazov bol zistený nasledovný skutkový stav.

9. Parcela mpč. XXX/XX zapísaná v pozemnoknižnej zápisnici č. XXX, kat. úz. S. W. (č.l. 10, 481) ako lúka v celosti vo vlastníctve N. C., zodpovedajúca podľa stavu EN parcele č. XXXX/XX o výmere 1 771 m² bola podľa geometrického plánu č. XXX-XXX-XX z 9.10.1967 (č.l. 514-519) zrušená a zlúčená do parcely EN 1908/14 - zastavaná plocha a nádvorie 9 920 m². Z rozhodnutia č. XXXX/XX-XXX zo 6.5.1968 bolo zistené, že táto parcela bola predmetom vyvlastňovacieho konania vedeného vtedajším Odborom výstavby a energetiky ONV v H. na žiadosť Čs. štátne Bardejovské kúpele z 28.3.1968 dokumentovanej v zmysle ustanovení § 45 vyhlášky č. 144/59 Úr. V. a že tejto žiadosti 17.4.1967 predchádzalo konanie v kancelárii MNV S. W.. Týmto rozhodnutím malo dôjsť k vyvlastneniu okrem iného aj parcely mpč. XXX/XX vedenej v záp. č. XXX stotožnenej s parcelou EN č. XXXX/XX vo výmere 1 771 m², vlastnícky

vedenej na N. C., S. W. Č.. XX, ktorý však v tom čase nežil, čo nebolo medzi stranami sporné (v zmysle uznesenia štátneho notárstva sp. zn. D 147/76 z 23.3.1976 zomrel X.X.XXXX) a to za náhradu v náhradnom pozemku, ktorý mal podľa znenia predloženého rozhodnutia č. XXXX/XX-XXX na písomnú žiadosť poskytnúť finančný odbor ONV v H..

10. Medzi stranami sa ukázalo v priebehu konania ako nesporné, že žalobcom ani ich právnym predchodcom nebol za vyvlastňovaný pozemok pridelený finančným odborom ONV náhradný pozemok, o čom svedčí aj oznámenie Okresného úradu v Bardejove č. XX/XXXXX-C. zo 6.5.1996 (č.l. 127), podľa ktorého v evidencii žiadostí občanov o pridelenie náhradného pozemku, ktorá sa viedla na bývalom majetkovoprávnom oddelení finančného obvodu ONV v H. nie je evidovaná žiadosť N.T. C., S. W. Č.. XX o pridelenie náhradného pozemku za pozemky, ktoré boli vyvlastnené rozhodnutím Odboru výstavby a energetiky ONV v H. č. XXXX/XX-XXX zo 6.5.1968. Sporné však medzi stranami bolo, či rozhodnutie Odboru výstavby a energetiky ONV v H. č. XXXX/XX-XXX zo 6.5.1968 nadobudlo právoplatnosť, keďže vlastník vedený k mpč. XXX/XX, záp. č. XXX, N. C. v čase prebiehajúceho vyvlastňovacieho konania nemal právnu subjektivitu z dôvodu úmrtia pred podaním žiadosti o vyvlastnenie z 28.3.1968.

11. Z doloženého súpisu hlásení a listín pre zápis zmien v evidencii nehnuteľností za rok 1969 vyplýva, že pod pol. v. z. X/XXXX bolo na podklade rozhodnutia doručeného ONV dňa 20.6.1969 (označeného značkou XXXX/XX-V.) zapísané v evidencii nehnuteľností zrušenie parcely EN č. XXXX/XX o výmere 1 771 m² na mene N. C. a jej zlúčenie s parcelou EN č. XXXX/XX, ktorej výmera bola zmenená na 9 920 m² a rovnako bola zapísaná aj zmena vlastníka zlúčenej parcely EN č. XXXX/XX na Čs. štát - Čs. štátne kúpele Bardejovské kúpele na podklade „Rozhodnutia ONV - odboru výstavby Vsl. KNV v Košiciach a geometrického plánu č. XXX-XXX-XX“. Na základe tohto zápisu tak parcela EN č. XXXX/XX, pôvodne kat. úz. S. W., neskôr kat. úz. H. začala byť vedená na Čs. štát - Čs. štátne kúpele Bardejovské kúpele na LV č. XXXX. Po technicko-hospodárskom meraní bola parcela EN č. XXXX/XX pod pol. v. z. XXX/XX prečíslovaná na parcelu EN č. XXXX/X - zastavaná plocha o výmere 9 039 m² (viď. oznámenie Okresného úradu Bardejov č. B.-H.-Y.-XXXX/KX-XXX/XXXX z 3.10.20109 na č.l. 429), kedy súčasne začali byť na označenom LV vedené aj parcely EN č. XXXX/X - zastavaná plocha o výmere 120 m² a parcela EN č. XXXX - zastavaná plocha o výmere 631 m². Porealizačné zameranie stavieb na parcelách EN č. XXXX/X a XXXX (skleníky a plynová kotolňa) bolo zapísané až na podklade geometrického plánu I. W. č. XXX-XX/X-XX z 29.5.1992 pod pol. v. z. XXX/XXXX a rozhodnutia Mestského úradu H. č. XXX/XX z 15.9.1992 a č. XX/XXXX z 12.5.1992 o pridelení súpisných čísel stavieb pod pol. v. z. XXX/XX, pod ktorou bol súčasne zrušený LV č. XXXX, kat. úz. H. a nehnuteľnosti tam predtým vedené prepísané na LV č. X, kat. úz. H., na ktorom bolo vedené vlastníctvo pre Slovenské Liečebné Kúpele Bardejovské Kúpele, IČO: 00 165 417 (Z 966/93, pol. v. z. XXX/XX). Na označenom LV č. X, kat. úz. H. bola parcela č. XXXX/X vedená pod por. č. XXX, najskôr o výmere 9 039 (9 038) m², ktorá bola pod pol. v. z. XXXX/XX zmenená na výmeru 8 629 m², pod pol. v. z. XXXX/XX na výmeru 501 m² (táto zmena vyplýva zo zápisu geometrického plánu vyhotoveného spoločnosťou Geocomp Bardejov, s.r.o. 6.5.2016 pod č. XX/XXXX na vytvorenie parciel C KN č. XXXX, XXXX/X, XXXX/X-XXXX/XX na návrh evidovaného vlastníka z 8.8.2016 - č.l. 491) a nakoniec bola parcela C KN č. XXXX/X zastavaná plocha o výmere 501 m² z tohto LV pod pol. v. z. XXX/XX odpísaná na iný LV a to na základe prevodu kúpnu zmluvou z 23.1.2017 na spoločnosť Cerberus invest group, s.r.o., 086 31 Bardejovské kúpele 2037, IČO: 43 843 964 (č.l. 497 spisu). Z dokumentácie zabezpečenej cestou katastra nehnuteľností ďalej vyplýva, že k odstráneniu stavby súp. č. XXXX/X „Areál skleníkov Bardejovské kúpele“ došlo na základe rozhodnutia Mesta H. č. Ž. XXXX/XXXXX zo 4.2.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29.2.2016.

12. Zo žalobkyňou v 1. rade predložených žiadostí z 12.6.2014, 10.4.2008, 6.5.2008, 31.3.2008 vyplýva, že žalovaný nimi bol vyzývaný k predloženiu listinných dôkazov o nadobudnutí vlastníctva parcely mpč. XXX/XX, ako aj náprave jeho prípadného nezákonného zabratia uzavretím prevodnej zmluvy k pozemku na žalobkyňu v 1. rade. Z kópie žiadosti z 15.4.1996 (č.l.123) doručenej žalovanému 17.4.1996, vyplýva, že ňou Y. G. (právnym predchodca žalobcu v 4. rade) žalovaného požiadal o vyplatenie finančnej náhrady za parcelu mpč. XXX/XX - roľa o výmere 1 277 m², ktorá mala byť vyvlastnená rozhodnutím č. XXXX/XX zo 6.5.1968, pričom podaním doručeným 12.6.1996 svoju žiadosť dokladoval kópiou rozhodnutia Odboru výstavby a energetiky ONV v Bardejove č. XXXX/XX-XXX zo 6.5.1968.

13. Z rozhodnutia Pozemkového úradu v Bardejove č. XXX/XXXX z 15.6.1992 vyplýva, že ním podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych práv k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku bolo rozhodnuté, že I. N. (uvedená aj v spornom vyvlastňovacom rozhodnutí č. XXXX/XX-XXX

zo 6.5.1968) spĺňa podmienky zákona na vydanie nehnuteľnosti podľa § 6 ods. 1 písm. h) označeného zákona z dôvodu, že pozemok v kat. úz. S. W. pôvodne vedený v poz. kn. záp. č. XXX, mpč. XXX/XX pod B8g a B12g v podiele 19/180-in na jej mene, roľa o výmere 2 139 m², prešiel do vlastníctva štátu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady. Zároveň podľa § 11 ods. 2 označeného zákona Pozemkový úrad v Bardejove rozhodol, že I. N. má právo, aby sa jej bezodplatne previedli do vlastníctva iné pozemky vo vlastníctve štátu a správe SPF a ak s týmto prevodom nebude súhlasiť, má nárok na náhradu podľa § 16 ods. 1 označeného zákona.

14. Podľa úradného záznamu z 18.3.1968 napísaného na Miestnom národnom výbore v S. W. (č.l. 126) sa vo veci vyriešenia pozemkov pre výstavbu skleníka v Bardejovských Kúpeľoch na označenom mieste uskutočnilo jednanie, na ktorom zástupca Čsl. štátnych Kúpeľov oboznámil zainteresovaných o plánovanej výstavbe skleníka a prítomným užívateľom ponúkol za dotknuté parcely kúpnu cenu 3,20 Kčs za 1 m². Jednania sa podľa záznamu zúčastnili aj N.Á. G., Y. G. a N. I., ktorí výhradu k odpredaju nevzniesli, ale požadovali vyplatenie sumy 10,- Kčs za 1 m².

15. Podľa rozhodnutia Mestského národného výboru, odboru výstavby v H. z 1.12.1974 došlo v prospech Čsl. štátu MsNV v H. za účelom zriadenia Lesoparku Bard. Kúpele aj parcel mpč. XXX Z. XXX, záp. č. XX vo výmere 8 632 m², ku ktorým mali vedené vlastnícke práva aj N. I. v 3/24-inách, N. G. v 1/124-ine, N. G. v 1/24-ine a Y. G. v 1/24-ine, celkovo ocenených v sume 863,- Kčs, náhradu ktorú bol žiadateľ povinný vložiť na účet Štátnej sporiteľne v H. do 2 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

16. Zo spisu sp. zn. D 147/76 (č.l. 318-331) vedeného v dedičskej veci po N. C., zomr. X.X.XXXX bolo zistené, že v čase vedenia tohto dedičského konania (r. 1976) pripadali ako dedičia do úvahy vnuci: N. I., nar. XX.XX.XXXX po nebohej Z. I., rod. C. a N.Á. G., nar. X.X.XXXX, N. G., nar. XX.X.XXXX a Y. G., nar. XX.X.XXXX po nebohej I. G.. Podľa lustra z 10.3.1976 na osobu poručiteľa boli vedené nehnuteľnosti vedené v poz. kn. záp. č. XX pod mpč. XXX - roľa o výmere 9 891 m² v 72/1584-inách, v poz. kn. záp. č. XXX pod mpč. XXX - roľa o výmere 2 697 m² v 1-ine a v poz. kn. záp. XXX pod mpč. XXX/XX - roľa o výmere 1 277 m² v 1/1-ine, kat. úz. S. W.. Na pojednávaní konanom 23.3.1976 prítomní dedičia odhadli cenu dedičstva v sume 1.240,- Kčs a súčasne prehlásili, že časť z týchto nehnuteľností bola vyvlastnená za protihodnotu 180,- Kčs, ktoré sú zložené v Slov. štát. sporiteľni a že zvyšok poľnohospodárskych nehnuteľností je združený v JRD. Následne Štátne notárstvo v Bardejove vydalo 23.3.1976 uznesenie, ktorým potvrdilo, že majetok poručiteľa pozostávajúci z nehnuteľností označených vyššie, ktorých časť bola vyvlastnená, nadobudli vnuci N. I. v 1-ine a N.Á. G., N. G. a Y. G. spolu v 1-ine. V odôvodnení označeného uznesenia bolo ozrejmené, že predmetom dedenia sa stali len poľnohospodárske nehnuteľnosti v menšej výmere, ktoré boli združené v JRD. Opravným uznesením Okresného súdu Bardejov sp. zn. D 147/1976 z 23.7.2014 bolo v uznesení Štátneho notárstva sp. zn. D 147/76 z 23.3.1976, ktoré nadobudlo právoplatnosť 4.5.1976 opravené označenie mpč. XXX/XX v poz. kn. záp. č. XXX.

17. Zo spisu sp. zn. D 188/90 (č.l. 332-347) vedeného v dedičskej veci po N. I., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom X.X.XXXX bolo zistené, že dedičmi po menovanom boli bývalá manželka I. I., nar. X.X.XXXX, N. I. nar. XX.XX.XXXX, Q. I., nar. XX.X.XXXX, žalobkyňa v 1. rade a I. I., nar. XX.X.XXXX. Podľa rozhodnutia sp. zn. D 188/90 z 21.8.1990 mala nadobudnúť mpč. XXX/XX v záp. č. XXX/XX v podiele 1-iny žalobkyňa v 1. rade, podľa doplňujúceho lustra z 10.12.1991 označená nehnuteľnosť bola v označenej poz. kn. záp. vedená na meno N. C. a v evidencii nehnuteľností bol pre dotknuté parcely vedený tzv. hluchý LV č. XXX bez uvedenia parcelného čísla a ostatných identifikačných údajov pozemkov zapísaných na základe rozhodnutia D 147/76, podľa poz. kn. záp. č. XX,XXX Z. XXX.

18. Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 3D/30/2012 z 30.8.2012 vyplýva, že po Y. G., nar. XX.X.XXXX, zomr. X.X.XXXX prichádzajú do úvahy ako dedičia N. R., nar. XX.X.XXXX, I. C., nar. XX.X.XXXX, G. G., nar. XX.X.XXXX a žalobca v 4. rade. Z jeho obsahu nevyplýva, že by predmetom dedenia bola parcela mpč. XXX/XX, kat. úz. S. W., alebo iná s ňou stotožnená parcela reg. C KN.

19. Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 3D 143/2012 z 18.9.2013 a osvedčenia o dedičstve sp. zn. D 179/95 z 19.5.1998 vyplýva, že po N. G., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX prichádzajú do úvahy ako dedičia I. G., nar. X.X.XXXX a žalobkyňa v 3. rade. Z ich obsahu nevyplýva, že by predmetom dedenia bola parcela mpč. XXX/XX, kat. úz. S. W., alebo iná s ňou stotožnená parcela reg. C KN.

20. Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 6D 23/2016 z 13.7.2016 a osvedčenia o dedičstve sp. zn. D 808/94 z 27.8.1996 vyplýva, že po N. G., nar. X.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX prichádzajú ako dedičia do úvahy žalobkyňa v 2. rade, I. N., nar. X.X.XXXX, S. G., nar. XX.X.XXXX a K. I., nar. X.X.XXXX. Z ich obsahu nevyplýva, že by predmetom dedenia bola parcela mpč. XXX/XX, kat. úz. S. W., alebo iná s ňou stotožnená parcela reg. C KN.

21. Podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

22. Podľa § 80 písm. c) v čase začatia konania platného zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

23. Podľa § 77 C.s.p. nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

24. Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

25. Pred posúdením zisteného skutkového stavu podľa hmotného práva dopadajúceho na tento prípad bol vzhľadom na charakter konania a jeho určovací petit súd povinný posúdiť naplnenie procesných podmienok pre tento typ konania vrátane splnenia podmienky naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení ako aj, či sa vo veci koná so všetkými subjektmi, ktoré sa tohto typu konania musia zúčastniť (a teda či v danom prípade nejde o nerozlučné alebo nútené spoločenstvo).

26. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný spravidla vtedy, ak by bez tohto určenia bolo žalobcovo právo ohrozené, alebo kde by sa bez tohto požadovaného určenia stalo jeho právne postavenie neistým. V tejto otázke súd s poukazom na ustálenú súdnu prax zastáva názor, že ak sa má určovacou žalobou, resp. určovacím výrokom súdu dosiahnuť zhoda medzi skutočným stavom a stavom zapísaným v príslušnom katastri nehnuteľností (čo je aj tento prípad), je naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva vždy daný (napríklad ZSP 48/2004).

27. Nerozlučné spoločenstvo je také procesné spoločenstvo, kde úkony jedného subjektu spoločenstva v zásade zaväzujú každý ďalší subjekt, ktorý je členom procesného spoločenstva a vzniká z povahy vecí tam, kde sa rozhodnutie vo veci musí vzťahovať na všetky subjekty tvoriace procesné spoločenstvo na jednej strane. Ak má poručiteľ viac dedičov, prejavuje sa stav, aký vzniká v dobe smrti poručiteľa v ich vzájomných vzťahoch k majetku patriacemu do dedičstva a to až do právoplatného rozhodnutia súdu o dedičstve (predmete dedenia). Je potrebné vziať do úvahy, že do právoplatnosti rozhodnutia súdu o dedičstve nie je isté, ako budú ich práva a povinnosti k dedičstvu (vrátane novoobjavenému dedičstvu) upravené. Uvedený zvláštny vzťah dedičov k poručiteľovmu majetku má okrem iného ten následok, že až do právoplatnosti uznesenia súdu o dedičstve sú dedičia považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva (t.j. všetkých vecí a majetkových práv poručiteľa) a že z právnych úkonov týkajúcich sa vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sú oprávnení a povinní voči iným osobám spoločne a nerozdielne, pričom ich dedičský podiel vyjadruje mieru, akou sa na týchto právach a povinnostiach navzájom podieľajú. V sporoch s inými osobami týkajúcimi sa vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sa uvedený vzťah dedičov k poručiteľovmu majetku prejavuje tým, že majú postavenie nerozlučných spoločníkov, pretože ide o také spoločné práva a povinnosti, že sa rozhodnutie v spore musí vzťahovať na všetkých dedičov (porovnaj rozsudok NS ČR sp. zn. 3Cdo/2374/2007 a hlavne rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 264/2007, sp. zn. 3 Cdo 178/2006, 3 Cdo 222/2010, 3 Cdo 197/2010, 4 Cdo 120/2009, 2 Cdo 45/2008, 8 Cdo 28/2019 a 8 Cdo/94/2018, resp. judikáty R 49/82 a R 65/2003).

28. V danom prípade je z vykonaného dokazovania zrejmé, že konania sa od počiatku až do vydania tohto rozsudku nezúčastňovali všetci dedičia pôvodného pozemnoknižného vlastníka N. C., zomrelého X.X.XXXX, resp. právni nástupcovia po jeho dedičoch, t.j. po N. I., nar. XX.XX.XXXX (právna subjektivita

ku dňu rozhodnutia súdu okrem žalobkyne v 1. rade trvala minimálne aj u I. I., nar. X.X.XXXX a I. I.Z., nar. XX.X.XXXX), N. G., nar. X.X.XXXX (právna subjektivita ku dňu rozhodnutia súdu okrem žalobkyne v 2. rade trvala aj u I. N.Č., nar. X.X.XXXX, S. G., nar. XX.X.XXXX a K. I., nar. X.X.XXXX), N. G., nar. XX.X.XXXX (právna subjektivita ku dňu rozhodnutia súdu okrem žalobkyne v 3. rade trvala aj u I. G., nar. X.X.XXXX) a Y. G., nar. XX.X.XXXX (právna subjektivita ku dňu rozhodnutia súdu okrem žalobcu v 4. rade trvala aj u N. R., nar. XX.X.XXXX, I. C., nar. XX.X.XXXX a G. G., nar. XX.X.XXXX).

29. Vo vzťahu k tej časti žalobného nároku, ktorou sa žalobcovia v 2. až 4. rade domáhali určenia parcely C KN č. XXXX/X (v žalobnom petite nesprávne označenej pod č. XXXX/X - poznámka súdu) o výmere 1 277 m² v podiele 1/6-iny do dedičstva po N. G., zomr. XX.XX.XXXX, v podiele 1/6-iny do dedičstva po N. G., zomr. XX.X.XXXX a v podiele 1/6-iny do dedičstva po Y. G., zomr. X.X.XXXX sa konania nezúčastnili všetci ich dedičia, hoci v tomto type žalobného nároku ide pri dedičskom práve o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C.s.p. Tento procesný nedostatok, za ktorý zodpovedajú žalobcovia ako dominus litis, nebol odstránený ani na základe výslovne naznačenej pochybnosti Krajského súdu v Prešove v bode 14. jeho uznesenia č. k. 21 Co/186/2017-256 z 25.9.2018, ktorým bolo prvoinštančnému súdu uložené touto otázkou sa zaoberať. Hoci žalobcovia v reakcii na označený bod zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu vo svojom podaní zo 6.5.2019 (č.l. 348 a nasl.) právnych nástupcov po N. G., zomr. XX.XX.XXXX a Y. G., zomr. X.X.XXXX výslovne špecifikovali, poukazujúc na údajnú dohodu dedičov po nich ich pribratie do konania nenavrhli, resp. odmietli, ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania z 13.3.2019 na č.l. 277 spisu. Nesplnenie tejto procesnej podmienky (nesprávne stanovený okruh účastníkov konania) tak odôvodňuje pre žalobcov negatívne rozhodnutie v definovanej časti žalobného nároku na určenie do dedičstva a je hlavným dôvodom zamietnutia tejto žaloby.

30. Obdobnou procesnou vadou je konanie postihnuté aj vo vzťahu k žalobnému nároku žalobkyne v 1. rade o určenie vlastníctva parcely C KN č. XXXX/X o výmere 1 277 m² z pôvodnej parcely C KN č. XXXX/X o výmere 9 036 m² v podiele 1/2-ice. Na základe vykonaného dokazovania totiž súd dospel k záveru, že v dedičskom konaní po N. C., zomr. X.X.XXXX nebola parcela mpč. XXX/XX vedená v poz. kn. záp. č. XXX predmetom dedenia, nakoľko táto bola 8 rokov predtým predmetom vyvlastňovacieho konania vedeného Odborom výstavby a energetiky ONV v Bardejove v roku 1968, vedomosť o čom mali aj účastníci dedičského konania vedeného pod sp. zn. D 147/76, čo vyplýva z obsahu vyhlásenia účastníkov do zápisnice o pojednávaní z 23.3.1976 na č.l. 324 ako aj z uznesenia vtedajšieho Štátneho notárstva v Bardejove vydaného toho istého dňa, v ktorom sa okrem iného uvádza, že „Predmetom dedenia sú len poľnohos. nehnuteľnosti v menšej výmere, ktoré sú združené v JRD“. Tejto ich vedomosti nasvedčuje tiež úradný záznam spísaný 18.3.1968 na MNV v S. W. pred podaním žiadosti o vyvlastnenie ONV v Bardejove žiadateľom Čsl. štátne kúpele Bardejovské Kúpele, ktorý v konaní predložili samotní žalobcovia. Na záver, že v dedičskom konaní došlo k mylnému vyhláseniu dedičov o vedomosti vyvlastnenia niektorej z nehnuteľností označených v uznesení sp. zn. D 147/76 z 23.3.1976 nepostačuje ich poukaz na rozhodnutie MNV v H. z 1.12.1974 na č.l. 355, v ktorom je uvedená odlišná cena náhrady vyvlastneného pozemku (863,- Kčs) v porovnaní so sumou uvedenou účastníkmi dedičského konania (180,- Kčs), keďže pozemky mpč. XXX a XXX vedené v poz. kn. záp. XX, k.ú. S. W., vyvlastnené rozhodnutím MNV v H. z 1.12.1974, boli v tom čase už vo vlastníctve dedičov N. C., na rozdiel od poľnohospodárskych nehnuteľností, ktoré boli prejednávané v dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. D 147/76. Tvrdenie žalobcov, že štátnemu notárovi bolo dedičmi N. C. mylne predložené rozhodnutie MNV v Bardejove z 1.12.1974 na č.l. 355, na ktoré štátny notár vzal zreteľ ostalo nepreukázané, nakoľko takéto rozhodnutie sa v obsahu spisu sp. zn. D 147/1976 nenachádza a žiadna poznámka v tomto smere nie je zachytená ani v zápisnici o pojednávaní z 23.3.1976. V zmysle § 185 C.s.p. súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, a keďže žiadne iné dôkazy preukazujúce skutočnosť, že iná parcela, ktorej bol porúčiteľ vlastníkom (hlavne mpč. XXX a mpč. XXX, k.ú. S. W.) mohla byť v inom vyvlastňovacom konaní predmetom vyvlastnenia navrhnuté neboli, súd sa (s prihliadnutím na bod 13. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 21Co/168/2017-256 z 25.9.2018) prikláňa k logickému záveru, že jediná parcela vedená na mene porúčiteľa, ktorá bola pred vedením dedičského konania v roku 1976 vyvlastňovaná a o vyvlastnení ktorej mohli mať právni predchodcovia žalobcov vedomosť bola parcela mpč. XXX/XX, k.ú. S. W.. Preto sa žalobkyňa v 1. rade mala správne domáhať určenia parcely C KN č. XXXX/X v podiele 1-iny o výmere 1 277 m² do dedičstva po svojom právnom predchodcovi N. I., resp. priamo po N. C. a to v konaní, ktorého by boli účastníkmi všetci žijúci dedičia pripadajúci do úvahy. Preto aj v tejto časti žalobného nároku súd nepovažuje za splnenú procesnú podmienku vyplývajúcu z § 77 C.s.p. a konštatuje pochybenie žalobcov pri stanovení nutného okruhu účastníkov konania, čo je bez ďalšieho hlavným dôvodom zamietnutia žaloby.

31. Podľa § 79 C.s.p. na návrh žalobcu môže súd pripustiť, aby do konania pristúpil ďalší subjekt. Súhlas toho, kto má takto do konania pristúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane žalobcu.

32. Podľa § 80 ods. 1 C.s.p. ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

33. Podľa § 159a Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase podania žaloby, výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti, o neplatnosti právneho úkonu, ktorým sa nakladalo s nehnuteľnosťou, prípadne o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre účastníkov zmluvy, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k dotknutej nehnuteľnosti a ktorý bol podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola vykonaná poznámka o tomto súdnom konaní.

34. Podľa § 228 ods. 2 C.s.p. výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní.

35. Podaním z 21.10.2019 žalobcovia navrhli podľa § 79 C.s.p. pristúpenie I.. N. Y., nar. X.X.XXXX, C.T. XXXX/XX, XXX XX H. a V.. U. Š., nar. XX.X.XXXX, C. Š. R. XXXX/XX, XXX XX H. ako nových účastníkov konania na strane žalovaného, ktorý žalobcovia odôvodnili vedomosťou, že menovaní sa stali novými vlastníkami sporných pozemkov, ktoré sú predmetom tohto konania titulom darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena N 420/2019, Nz 9610/2019 z 27.3.2019, evidovanej pod D. XXXX/XXXX zo 6.5.2019, ktorá má byť podľa nich neplatným právnym úkonom vzhľadom na úmysel žalovaného priečať sa dobrým mravom. Naďalej žiadali vo veci rozhodnúť v zmysle petitu uvedenom v žalobe. Podaním zo 4.11.2019 predložili geometrický plán č. XXXXXXXX-XXX/XXXX vyhotovený Z.. H. - K., Q.. Y. X, XXX XX H. na oddelenie parciel C KN č. XXXX/XX a XXXX/XX, ktorým preukazovali nové zameranie s vyznačením zmien doterajšieho právneho stavu. K tomuto návrhu súd poukazuje na to, že ním žalobcovia nežiadali rozhodnúť o zmene subjektov na strane žalovaného podľa § 80 C.s.p., ktorému návrhu by súd bol povinný vyhovieť v prípade preukázania, že došlo k prevodu práv, o ktorých sa koná (v danom prípade vlastníckeho práva k tej časti pôvodnej parcely C KN č. XXXX/X, ktorá bola tvorená pôvodnou mpč. XXX/XX), ale o pristúpenie I.. N. Y. a V.. U. Š. podľa § 79 C.s.p. popri súčasnom žalovanom (BARDEJOVSKÉ KÚPELE, a.s.), ktorému návrhu súd nemusí vyhovieť. Súd posúdiac celkový stav konania tento návrh na pojednávaní konanom 11.3.2020 zamietol predovšetkým z dôvodu, že vo vzťahu k označeným osobám, ktorých pripustenie do konania bolo žiadané, nedošlo súčasne k návrhu na pripustenie takej zmeny žalobného návrhu (petitu žaloby), ktorá by mala relevantný vecný dopad na práva a povinnosti osôb, ktorých pristúpenie sa navrhovalo. Inými slovami povedené, pre riadne vedenie konania nebolo potrebné navrhnúť len ich pristúpenie podľa § 79 C.s.p. (správnejšie zmenu účastníkov na strane žalovaného podľa § 80 C.s.p.) ale aj zmeniť (aktualizovať) petit žaloby, tak aby dopadal na vlastnícke právo k ich parcelám C KN č. XXXX/X a č. XXXX/XX, z ktorých geometrický plán č. XXXXXXXX-XXX/XXXX oddeľoval parcely C KN č. XXXX/XX a č. XXXX/XX, ktoré mali zodpovedať poz. kn. parcele mpč. XXX/XX.

36. V danom prípade súd z obsahu LV č. X, kat. úz. H. zistil, že vzhľadom na vlastnícke zmeny dotýkajúce sa parcely C KN č. XXXX/X nie sú dané ani podmienky rozšírenia jeho subjektívnej záväznosti v zmysle § 228 ods. 2 Občianskeho zákonníka na I.. N. Y. a V.. U. Š., ktorí vlastníctvo k novovytvoreným parcelám tvoriacim záujmové územie nadobudli darovacou zmluvou a zmluvou o zriadení vecného bremena N 420/2019, Nz 9610/2019 z 27.3.2019, keďže zo strany žalobcov nebol pred prevodom nehnuteľností navrhnutý zápis poznámky na LV č. X o začatí tohto súdneho konania do katastra nehnuteľností v zmysle § 159a O.s.p., resp. § 228 ods. 2 C.s.p. Tým, že v tejto časti žaloba nebola v čase rozhodnutia súdu vedená proti aktuálnym vlastníkom, vo vzťahu ku ktorým nie sú dané ani podmienky rozšírenia subjektívnej záväznosti tohto rozsudku, súd konštatuje ako ďalší dôvod zamietnutia žaloby vo vzťahu k žalovanému aj nedostatok vecnej pasívnej legitímácie. Pre rozsudok je totiž v zmysle § 217 C.s.p. rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a ten neumožňoval vyhovaniu žalobe ani v prípade nápravy

vyššie vytykaných nedostatkov v okruhu účastníkov konania (neúčast' všetkých známych potenciálnych dedičov právneho predchodcu žalobcov v konaní).

37. Vo vzťahu ku všetkým vytykaným procesným nedostatkom brániacim meritórnemu vyhovaniu žaloby súd poznamenáva, že k ich náprave nebol súd povinný žalobcom poskytovať poučenia, nakoľko takúto povinnosť súd nemá ak je strana konania (v tomto prípade žalobcovia) zastúpená advokátom (§ 160 ods. 1 a 3 C.s.p.). Pripustenie iného procesného postupu, napr. vyhovaniu návrhu na pripustenie nových subjektov do konania z 21.10.2019 by nepochybne predĺžil už i tak relatívne dlhé súdne konanie, keďže pripustenie takéhoto úkonu by vyžadovalo vykonanie aj ďalších procesných úkonov, ktoré do pojednávania konaného dňa 11.3.2020 žalobcovia nenavrhl (ani ochotu k ich vykonaniu neprejavili), ako aj poskytnutie ďalšieho časového priestoru pre oboznámenie sa ostatných (nových) subjektov v konaní s týmito úkonmi, procesné rozhodnutie o nich a prípadné doplnenie na to naviazaného dokazovania.

38. Nad rámec vyššie uvedených dôvodov, pre ktoré bola žaloba zamietnutá je súd nútený konštatovať, že ani v prípade odstránenia týchto procesných prekážok dosiaľ pomerne rozsiahlo realizované dokazovanie nenasvedčuje podľa názoru súdu prípadnému úspechu žalobcov v meritórnych otázkach relevantných pre rozhodnutie a na posilnenie vyššie prijatých záverov a postupu súdu vo veci, vo vzťahu k argumentácii žalobcov dopĺňa, že:

- reštitučné zákony (zákon č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov, resp. zákon č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách v znení neskorších predpisov) boli prijaté na zmiernenie následkov niektorých majetkových a iných krívd, ku ktorým došlo v období rokov 1948 až 1989 a vzťahujú sa ako na prípady vyvlastnenia vecí (nehnutelností) bez náhrady [§ 6 ods. 1 písm. n) zákona č. 229/1991 Zb., resp. § 6 ods. 1 písm. j) zákona č. 87/1991 Zb.] tak na prípady prevzatia vecí (nehnutelností) bez právneho dôvodu [§ 6 ods. 1 písm. p) zákona č. 229/1991 Zb., resp. § 6 ods. 2 zákona č. 87/1991 Zb.]. Právo na vydanie vecí (nehnutelností) v reštitúcii však bolo časovo limitované [podľa § 13 ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb. do 31.12.1992 a podľa § 5 ods. 2 v spojení s § 35 zákona č. 87/1991 Zb. do 30.9.1991] a to pod sankciou zániku práva na jeho vydanie. Vo veci nebolo sporné, že žalobcovia ani ich právni predchodcovia si reštitučný nárok na pôvodnú parcelu mpč. XXX/XX včas neuplatnili, hoci tak mohli učiniť, čo okrem iného potvrdzuje aj rozhodnutie Pozemkového úradu č. XXX/XXXX z 15.6.1992 (č.l. 62) vydané na žiadosť bývalého vlastníka susediacej parcely mpč. XXX/XX;

- v otázke právnej možnosti domáhať sa určenia vlastníckeho práva po uplynutí prekluzívnych lehôt na uplatnenie reštitučných nárokov je potrebné poukázať na nejednotnosť súdnej praxe - podľa prvého názoru je možné domáhať sa ochrany vlastníckeho práva aj po uplynutí reštitučných lehôt (okrem žalobcami uvádzaných rozhodnutí napr. rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/36/1999, 3Cdo/205/2009, nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 249/2011), podľa druhého právneho názoru je však uplatnenie ochrany prostredníctvom vlastníckej žaloby po uplynutí prekluzívnych lehôt vylúčené (napr. rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo/130/2007, sp. zn. 5Cdo/4/2009, sp. zn. 4Cdo/300/2008, rozhodnutia ÚS SR sp. zn. III. ÚS 177/2013 a ÚS ČR sp. zn. Pl. ÚS-st 21/05 a iné);

- rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít sa prikláňa viac k druhému formulovanému názoru stabilizovanému okolo rokov 2009-2010, v zmysle ktorého je reštitučný predpis k Občianskemu zákonníku vo vzťahu špeciality, to znamená, kde existuje špeciálna úprava nemožno použiť úpravu všeobecnú a pokiaľ predmetný účel (napr. vydanie majetku vyvlastneného bez náhrady, eventuálne majetku zabratého bez právneho dôvodu) naplňajú reštitučné predpisy, nemožno ho obchádzať žalobou určovacou (v tomto prípade nie je daný ani naliehavý právny záujem na požadovanom určení) a nevyužitie možnosti domáhať sa reštitučného nároku v zákonom stanovenej lehote dochádza k nezvratnému zániku práva; podľa označeného druhého názoru reštitučné predpisy vychádzajú z domnienky, že vec prešla v rozhodujúcom období na štát a to aj v prípade jej prevzatia bez právneho dôvodu a oprávnené osoby sa stali naspäť ich vlastníkmi až ich vydaním, preto u nich bola vylúčená možnosť uplatniť toto právo inak ako postupom obsiahnutým v reštitučných predpisoch a iný prístup by bol zásahom do princípu právnej istoty osoby, ktorá nadobudla majetok, na ktorý nebol uplatnený reštitučný nárok do svojho vlastníctva po uplynutí lehoty na jeho uplatnenie (bližšie Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1-450. Komentár. Praha: c.H. Beck, 2015, 814-816 s.);

- tvrdenie žalobcov o nadobudnutí nehnuteľnosti štátom bez právneho dôvodu v dôsledku nenadobudnutia právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia ONV č. XXXX/XX-XXX zo 6.5.1968 pre jeho nedoručenie právnym nástupcom v tom čase zapísaného pozemnoknižného vlastníka N. C., zomr. X.X.XXXX nebolo žalobcami dostatočne preukázané, keďže pre uvedený záver neboli navrhnuté k tomu

spôsobilé dôkazy - žalobcovia nenavrhovali pripojenie príslušného administratívneho spisu od právneho nástupcu bývalého ONV, resp. príslušného štátneho archívu, pričom dôkaz o tom, že sa toto rozhodnutie v zbierke listín katastra nehnuteľností, resp. archíve I. H. (ktoré nie je právnym nástupcom zaniknutého ONV) nenachádza, nie je pre tento záver dostatočný, keďže v čase vedenia vyvlastňovacieho konania účinné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní umožňoval podľa § 16 ustanoviť osobám, ktorých pobyt je neznámy (teda aj žijúcim právnym nástupcom N. C.) opatrovníka alebo podľa § 26 správneho poriadku im doručovať správne rozhodnutie verejnou vyhláškou (skutočnosť, že tak správny orgán skutočne nepostupoval nebol žalobcami preukázaný);

- záveru o nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia ONV č. XXXX/XX-XXX zo 6.5.1968 naopak nasvedčuje rozhodnutie Pozemkového úradu č. XXX/XXXX z 15.6.1992 (č.l. 62), ktoré právoplatnosť vyvlastnenia nehnuteľností na podklade rozhodnutia ONV č. XXXX/XX-XXX zo 6.5.1968 nespochybňuje deklarujúc v tomto rozhodnutí inej označenej osobe nárok na vydanie nehnuteľností podľa § 6 ods. 1 písm. n) zákona č. 229/1991 Zb. (t.j. z dôvodu vyvlastnenia pozemku bez vyplatenia náhrady) ako aj, že vo vtedajšej evidencii nehnuteľností bola zlúčená parcela EN č. XXXX/XX zapísaná do vlastníctva štátu nielen na základe geometrického plánu, ktorý sa v jeho zbierke listín nachádza a bol predložený na vyžiadanie aj súdu, ale aj na základe konkrétneho rozhodnutia doručeného ONV (viď súpis hlásení - pol. v. z. č. X);

- v prípade ak by k prevzatiu parcely mpč. XXX/XX, k. ú. S. W. došlo skutočne bez právneho dôvodu a súd by pripustil výklad založený na žalobcami prezentovanej judikatúre, žalovanému muselo vlastnícke právo k tejto parcele vzniknúť vydržaním (§ 135a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.1983, resp. § 134 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.1992) a to najneskôr uplynutím 10 rokov od uplynutia lehoty pre uplatnenie reštitučného nároku t.j. 1.1.2003 pretože:

o žalobcovia mali možnosť na uplatnenie reštitučného nároku, keďže nehnuteľnosť mpč. XXX/XX ako súčasť parcely EN č. XXXX/XX, po prečíslovaní na č. XXXX/X bola preukázateľne od 20.6.1969 (pol. v. z. X/XXXX) vedená v evidencii nehnuteľností na právneho predchodcu žalovaného, t.j. Čs. štát a to na LV č. XXXX, k. ú. S. W., neskôr k.ú. H., následne prepísaná pod pol. v. z. XXX/XX na LV č. X, kat. úz. H. a vedená na Slovenské Liečebné kúpele, Bardejovské Kúpele, IČO: 145 417 a po privatizačnom procese na žalovaného;

o žalovaný, resp. jeho právni predchodcovia nehnuteľnosť dlhodobo dobromyseľne užívali na základe domnelého (putatívneho) právneho titulu, ktorým bolo rozhodnutie XXXX/XX-XXX zo 6.5.1968 bez toho, aby mohli mať reálnu vedomosť o tom, že rozhodnutie o vyvlastnení nenadobudlo právoplatnosť, pričom užívanie nehnuteľnosti žalovaným, resp. jeho právnymi predchodcami po jej vyvlastnení, hoci aj len domnelom a po dobu viac ako 10 rokov pred podaním žaloby vyplýva z tvrdení samotných žalobcov, že ho v užívaní pozemku do roku 2008 nerušili (napr. vyjadrenia č.l. 192 a 197), ale tiež zo záverov technicko-hospodárskeho mapovania zapísaného v evidencii nehnuteľností v roku 1977, ktoré existenciu stavby skleníkov a plynovej kotolne na pôvodnej parcele EN č. XXXX/XX preukazuje okrem prečíslovania parcely na č. XXXX/X aj vytvorenie parciel EN č. XXXX a XXXX/X (pol. v. z. XXX/XX), ktoré boli stotožnené ako zastavané stavbami, ktoré boli na týchto parcelách zapísané následne (viď č.l. 483 a 484 spisu);

o neposkytnutie náhrady žalovaným, resp. jeho právnym predchodcom nespochybňuje oprávnenosť jeho držby, nakoľko náhrada mala byť podľa domnelého nadobúdacieho titulu (rozhodnutie XXXX/XX-XXX zo 6.5.1968) poskytnutá finančným odborom ONV a nie žiadateľom o vyvlastnenie - Čsl. štátne kúpele Bardejovské Kúpele (v zmysle §19 v tom čase platného zákona č. 87/1958 Sb. o stavebnom poriadku a § 16 v tom čase platnej vyhlášky č. 73/1964 Zb. o cenách stavieb v osobnom vlastníctve a o náhradách pri vyvlastnení nehnuteľností) a v konaní bolo preukázané, že porúčiteľ ani niektorý z jeho právnych nástupcov žiadosť o poskytnutie tejto náhrady vtedajšiemu ONV nepodali, navyše dodatočné poskytnutie náhrady za vyvlastnený pozemok bolo možné riešiť cestou uplatneného reštitučného nároku (viď rozhodnutie Pozemkového úradu č. 110/1992 z 15.6.1992 na č.l. 62);

- rozhodnutie o vyvlastnení malo konštitutívne účinky bez ohľadu na stav zápisu v pozemkovej knihe, a to spravidla dňom právoplatnosti, čo vyplýva z § 135 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.1964 do 31.12.1991 [od 1.4.1964 v zmysle v tom čase platného občianskeho zákonníka k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nebol potrebný zápis do pozemkovej knihy ani do evidencie nehnuteľností, resp. do katastra nehnuteľností ako je tomu dnes (porovnaj § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení), pri prevode vlastníctva zmluvou bola potrebná len jej registrácia štátnym notárstvom], preto zápis vlastníckeho práva na osobu N. C. v poz. kn. záp. č. XXX, kat. úz. S. W. (viď lustrum na č.l. 323 a č.l. 344) nepostačuje pre záver o skutočnej existencii jeho vlastníckeho práva, keď súčasne v evidencii nehnuteľností vedenej od r. 1964 tieto nehnuteľnosti reálne zapísané neboli (bol k

nim vytvorený len tzv. „hluchý“ list vlastníctva č. XXX a dedičské konania k nim sp. zn. D 147/76 a D 188/90 boli vykonané len na podklade poz. kn. vl. bez identifikácie parciel so stavom EN).

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
40. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, ktorý by patril s prihliadnutím na celkový úspech v konaní žalovanému, súd na strane žalobcov vzhliadol existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré nárok na náhradu trov konania oprávnenému subjektu nepovažoval za spravodlivé priznať. Ustanovenie § 257 C.s.p. (predtým § 150 ods. 1 O.s.p.) predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 C.s.p.) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 C.s.p.). Aplikácia daného ustanovenia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri napr. R 34/1982). Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 MCdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010 či 3 MCdo 46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 C.s.p. považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR, III. ÚS292/07, či I. ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri nález Ústavného súdu ČR, III. ÚS 727/2000). V danom prípade súd videl dôvody hodné osobitného zreteľa v procesnej situácii zapríčinenej spôsobom vedenia konania pred 1.1.2020 a hlavne pred vydaním prvého rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 6C/155/2011-203 z 13.9.2017 zrušeného uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/168/2017-256 z 25.9.2018, v ktorom súd vykonával dokazovanie k meritórnym otázkam bez toho, aby sa pred realizáciou svojho konania vysporiadal s procesnou otázkou správnosti (úplnosti) okruhu subjektov zúčastňujúcich sa daného typu konania a po nevyhnutnom rozsahu dokazovania spočívajúcom v pripojení príslušných dedičských spisov, ktoré z úradnej povinnosti malo byť súdom na vyriešenie tejto otázky vykonané, v prípade nenapravenia tohto nedostatku žalobu už na prvom pojednávaní (t.j. bez ďalšieho) zamietol. Nemožno opomenúť, že k tomuto nehospodárnemu postupu vo veci prispel aj sám žalovaný neodôvodnenými žiadosťami o pripojenie nesúvisiacich spisov a vyvrcholil zrušením prvého rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 6C/155/2011-203 z 13.9.2017 s poukazom na nedostatočnosť a neúplnosť jeho odôvodnenia, ktoré konštatoval krajským súdom vo svojom uznesení sp. zn. 21Co/168/2017-256 z 25.9.2018. Naplnenie dôvodov hodných osobitného zreteľa súd v danej veci vzhliadol aj v rozdvojenej judikatúre najvyšších súdnych autorít (Najvyšší súd Slovenskej republiky, Ústavný súd Slovenskej republiky) v otázke prípustnosti žaloby o určenie vlastníckeho práva, resp. o určenie do dedičstva k veciam, ku ktorým bolo možné uplatniť reštitučný nárok podľa reštitučných predpisov prijatých po spoločenských zmenách v roku 1989, ktorá mohla vyvolať u žalobcov nesprávne očakávanie o úspechu v spore aj po prekludovaní zákonných lehôt na uplatnenie reštitučného nároku. Prípadné zaviazanie žalobcov na náhradu trov konania vo veci, ktorá svojím predmetom mala napraviť majetkovú krivdu z obdobia r.1948-1989, definovanej takto samotným zákonodarcom, súd videl ako krajne nespravodlivé. V zmysle uvedených úvah potom rozhodol tak, že nárok na náhradu trov konania žalovanému voči žalobcom v 1. až 4. rade nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.